Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/117/ETY,

annettu 17 päivänä joulukuuta 1992,

tiettyjä eläimissä ja eläinperäisissä tuotteissa esiintyviä zoonooseja ja zoonoosien aiheuttajia koskevista suojatoimenpiteistä elintarvikkeista aiheutuvien tartunta- ja myrkytyspesäkkeiden ehkäisemiseksi

(EYVL L 62, 15.3.1993, s. 38)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**A1**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/117/ETY,

annettu 17 päivänä joulukuuta 1992,

tiettyjä eläimissä ja eläinperäisissä tuotteissa esiintyviä zoonooseja ja zoonoosien aiheuttajia koskevista suojatoimenpiteistä elintarvikkeista aiheutuvien tartunta- ja myrkytyspesäkkeiden ehkäisemiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

elävät eläimet ja eläinperäiset tuotteet sisältyvät perustamissopimuksen liitteessä II olevaan luetteloon; eläinten kasvatus ja eläinperäisten tuotteiden markkinoille saattaminen on tärkeä tulonlähde maatalousväestölle,

kyseisen alan järkiperäinen kehitys ja tuottavuuden paraneminen voidaan saavuttaa toteuttamalla eläinlääkinnällisiä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on suojella ja nostaa kansanterveyden ja eläinten terveyden tasoa yhteisössä,

on tarpeen ehkäistä ja rajoittaa asianmukaisilla valvontatoimenpiteillä erityisesti ihmisten terveyttä uhkaavien zoonoosien puhkeamista eläinperäisten elintarvikkeiden välityksellä,

yhteisö on jo toteuttanut toimia tiettyjen zoonoosien, erityisesti nautojen tuberkuloosin ja luomistaudin, lampaiden ja vuohien luomistaudin ja vesikauhun hävittämiseksi; on suotavaa kerätä epidemiologisia tietoja kyseisistä taudeista,

kyseisiä toimenpiteitä olisi sovellettava, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta virallisesta elintarvikkeiden tarkastuksesta 14 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/397/ETY ([4]) soveltamista,

ennalta ehkäisevän toiminnan ensisijaisten kohteiden määrittämiseksi on tarpeen kerätä jäsenvaltioista tietoja zoonoosien vaikutuksista väestöön, kotieläimiin, eläinrehuihin ja luonnonvaraisiin eläimiin,

on suotavaa, että komissio seuraa epidemiologisen tilanteen kehitystä voidakseen ehdottaa asianmukaisia toimenpiteitä,

salmonelloositilanteen suhteen välittömien torjuntatoimenpiteiden toteuttaminen on perusteltua tiettyjen vaaranalaisten kasvatusmuotojen osalta,

kansanterveyden suojelua koskevien tärkeimpien vaatimusten yhdenmukaistaminen edellyttää yhteisön yhteys- ja vertailulaboratorioiden nimeämistä etukäteen ja tieteellis-teknisten toimien toteuttamista,

tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyssä neuvoston päätöksessä 90/424/ETY ([5]) annetaan yksityiskohtaiset säännöt yhteisön taloudellisesta osallistumisesta tiettyihin tässä direktiivissä määriteltyihin toimiin, ja

olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan komission ja jäsenvaltioiden välinen kiinteä ja tehokas yhteistyö täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamiseksi,

---

([1]) EYVL N:o C 253, 27.9.1991, s. 2
([2]) EYVL N:o C 326, 16.2.1991, s. 223
([3]) EYVL N:o C 79, 30.3.1992, s. 6
([4]) EYVL N:o L 186, 30.6.1989, s. 23
([5]) EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 19. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 91/133/ETY (EYVL N:o L 66, 13.3.1991, s. 18)

▼B

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt zoonooseja ja niiden aiheuttajia koskevien tietojen keräämisestä sekä toimenpiteet, jotka on toteutettava jäsenvaltioissa ja yhteisön tasolla.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1 *”zoonoosilla”* tautia ja/tai tartuntaa, joka voi luonnollisella tavalla siirtyä eläimistä ihmiseen;

2 *”zoonoosin aiheuttajalla”* mitä tahansa bakteeria, virusta tai loista, joka voi aiheuttaa zoonoosin;

3 *”hyväksytyllä kansallisella laboratoriolla”* jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymää tai tunnustamaa laboratoriota, jonka tehtävänä on tutkia virallisia näytteitä zoonoosin aiheuttajien havaitsemiseksi;

4 *”näytteellä”* omistajan tai laitoksesta tai eläimistä vastaavan henkilön ottamaa tai heidän nimissään otettua näytettä zoonoosin aiheuttajien tutkimista varten;

5 *”virallisella näytteellä”* toimivaltaisen viranomaisen ottamaa näytettä zoonoosin aiheuttajien tutkimista varten. Virallisessa näytteessä on oltava viittaus lajiin, tyyppiin, määrään ja keräysmenetelmään sekä eläimen tai eläinperäisen tuotteen alkuperän tunnistus; kyseinen näyte on otettava pistokokeena;

6 *”toimivaltaisella viranomaisella”* jäsenvaltion keskusviranomaista tai keskusviranomaisia, jolla/joilla on toimivalta valvoa kansanterveyteen, eläinten terveyteen tai muihin tästä direktiivistä johtuviin eläinlääkinnällisiin näkökohtiin liittyviä säännöksiä, tai mitä tahansa muuta viranomaista, jolle keskusviranomainen on siirtänyt kyseisen toimivallan.

3 artikla

1 Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että toimivaltaisen viranomaisen tämän direktiivin mukaisesti toteuttamat toimenpiteet sovitetaan yhteen kansallisella ja paikallisella tasolla erityisesti epidemiologisten selvitysten osalta.

2 Hyväksytyt kansalliset laboratoriot avustavat paikallisen tason toimivaltaisia viranomaisia.

3 Kunkin jäsenvaltion on nimettävä liitteessä I olevassa I kohdassa tarkoitetuille zoonooseille ja zoonoosien aiheuttajille hyväksytyt kansalliset vertailulaboratoriot, joissa zoonoosin aiheuttajan tunnistaminen tai sen esiintymisen lopullinen vahvistaminen voidaan suorittaa.

4 artikla

1 Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

a) direktiivien 64/433/ETY ([1]), 71/118/ETY ([2]) ja 77/99/ETY ([3]) mukaisesti hyväksyttyjen laitosten hoitajat tai johtajat velvoitetaan säilyttämään toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisajan liitteessä I olevassa I kohdassa tarkoitettujen zoonoosien

([1]) EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 2012/64. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/497/ETY (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 69)

([2]) EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna ja saatettuna ajan tasalle direktiivillä 92/116/ETY (EYVL N:o L 62, 15.3.1993, s. 1)

([3]) EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 85. Direktiivi sellaisena kuin se on saatettuna ajan tasalle direktiivillä 92/5/ETY (EYVL N:o L 57, 2.3.1992, s. 1) ja viimeksi muutettuna direktiivillä 92/45/ETY (EYVL N:o L 268, 14.9.1992, s. 35)

▼B

esiintymistä koskevat tutkimustulokset ja toimittamaan ne toimivaltaiselle viranomaiselle tämän pyynnöstä;

b) zoonoosin aiheuttajien eristäminen ja tunnistaminen sekä kaikki muut toimenpiteet niiden esiintymisen osoittamiseksi kuuluvat laboratoriosta vastaavalle henkilölle, tai jos tunnistaminen tapahtuu muualla kuin laboratoriossa, tutkimuksesta vastaavalle henkilölle;

c) taudinmäärityksestä ja zoonoosin aiheuttajan tunnistamisesta on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle;

d) toimivaltaisen viranomaisen on kerättävä tiedot zoonoosien aiheuttajista, joiden esiintyminen on vahvistettu suoritetuissa kokeissa ja tutkimuksissa, sekä tiedot liitteessä I olevassa I kohdassa tarkoitettuihin zoonooseihin liittyvistä kliinisistä tapauksista, jotka on todettu ihmisissä tai eläimissä;

e) muille jäsenvaltioille on ilmoitettava säännöllisesti d alakohdan mukaisesti todetuista kliinisistä tapauksista päätöksellä 68/361/ETY ([1]) perustetussa pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

2 Jäljempänä 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tämän artiklan säännökset voidaan laajentaa koskemaan myös liitteessä I olevassa II ja III kohdassa tarkoitettuja zoonooseja ja zoonoosien aiheuttajia.

5 artikla

1 Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava 4 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti kerätyt tiedot. Kyseisen viranomaisen on toimitettava komissiolle kunkin vuoden 31 päivään maaliskuuta mennessä edellisen vuoden kuluessa todettujen zoonoositartuntojen kehitys ja lähde.

2 Edellä oleva 1 kohta ei sulje pois olosuhteiden tätä edellyttäessä, että jäsenvaltiot antavat komissiolle useammin toistuvia tiedonantoja tai että komissio pyytää lisätietoja. Komissio arvioi jäsenvaltioiden toimittamat tiedot ja antaa pysyvälle eläinlääkintäkomitealle kertomuksen kunkin vuoden 1 päivään lokakuuta mennessä.

3 Komissio antaa neuvostolle 1 päivään tammikuuta 1996 mennessä kertomuksen saaduista kokemuksista siihen liittyvine ehdotuksineen, joiden tarkoituksena on parantaa tiedonantojärjestelmää ja joista neuvosto päättää määräenemmistöllä.

6 artikla

Komissio seuraa zoonoositilanteen kehitystä yhteisössä erityisesti 5 ja 8 artiklan mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella, ja:

a) toteuttaa erityistutkimuksia erityisesti zoonoosien aiheuttajien, taudinmääritysmenetelmien ja valvontatoimenpiteiden aiheuttamien vaarojen arvioimiseksi, yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten laboratorioiden, 13 artiklassa tarkoitettujen yhteisön vertailulaboratorioiden ja päätöksellä 81/651/ETY ([2]) perustetun eläinlääkintäalan tiedekomitean kanssa;

b) määrittää 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen näytteidenkeräys- ja tutkimusmenetelmät 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa hyväksytyissä kansallisissa laboratorioissa, ja salmonellan kohdalla tämä on tehtävä ennen 17 artiklassa vahvistettua määräpäivää;

c) määrittelee zoonoosien torjuntaa koskevien toimenpiteiden suuntaviivat.

([1]) EYVL N:o L 255, 18.10.1968, s. 23
([2]) EYVL N:o L 233, 19.8.1981, s. 32. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 86/105/ETY (EYVL N:o L 93, 8.4.1986, s. 14)

▼B

7 artikla

Komission päätöksessä 89/153/ETY ([1]) määrättyjä järjestelmiä eläinten siirtojen selvittämiseksi sovelletaan tässä direktiivissä säädettyihin zoonooseja ja zoonoosien aiheuttajia koskeviin toimenpiteisiin.

8 artikla

1 Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle 1 päivään lokakuuta 1993 mennessä kansalliset toimenpiteet, jotka ne toteuttavat tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi liitteessä I olevassa I ja II kohdassa tarkoitettujen zoonoosien suhteen, lukuun ottamatta toimenpiteitä, jotka on jo toteutettu luomistaudin ja tuberkuloosin osalta yhteisön lainsäädännössä jo hyväksyttyjen suunnitelmien osana.

Niihin voidaan sisällyttää toimenpiteet liitteessä I olevassa III kohdassa tarkoitettujen zoonoosien ja zoonoosien aiheuttajien havaitsemiseksi.

Jäsenvaltiot, joilla on olemassa kansalliset suunnitelmat liitteessä I olevassa II kohdassa tarkoitettujen zoonoosien havaitsemiseksi, voivat esittää ne komissiolle osana ensimmäisen alakohdan mukaisesti toimitettavia tietoja.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle vuosittain kertomus trikinoosin epidemiologisesta tilanteesta.

Komissio tutkii jäsenvaltioiden esittämät toimenpiteet sen toteamiseksi, että ne ovat sopusoinnussa tämän direktiivin tavoitteiden kanssa. Se ilmoittaa jäsenvaltioille päätelmänsä pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

2 Siipikarjan salmonellan osalta jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 päivään tammikuuta 1994 mennessä liitteissä II ja III määrättyjen perusteiden mukaisesti laaditut suunnitelmat. Kyseisissä suunnitelmissa on:

a) täsmennettävä salmonellan osalta toteutetut toimenpiteet liitteessä III annettujen vähimmäisvaatimusten noudattamiseksi;

b) otettava huomioon kullekin jäsenvaltiolle ominainen tilanne;

c) ilmoitettava niiden hyväksyttyjen kansallisten laboratorioiden lukumäärä, joissa salmonellan tutkiminen ja tunnistaminen tapahtuvat, sekä kyseisten laboratorioiden hyväksymismenettelyt.

3 Jäljempänä 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

— hyväksytään viimeistään kuusi kuukautta niiden esittämisen jälkeen 2 kohdassa tarkoitetut suunnitelmat tarvittaessa niihin tehtyine muutoksineen,

— voidaan tehdä muutoksia tai lisäyksiä aikaisemmin hyväksyttyyn suunnitelmaan tilanteen kehityksen huomioon ottamiseksi asianomaisessa jäsenvaltiossa tai sen jollakin alueella.

9 artikla

1 Yksityiskohtaiset säännöt yhteisön taloudellisesta osallistumisesta teurastus- ja hävittämistoimenpiteisiin ja virallisten näytteiden ottamiseen liitteessä III olevan I jakson V kohdan mukaisesti sekä liitteessä IV tarkoitettujen laboratorioiden toimintaan annetaan päätöksen 90/424/ETY mukaisesti.

Liitteessä III määrättyjen toimenpiteiden osalta päätöksessä 90/424/ETY määrätty taloudellinen osallistuminen ei saa koskea niitä kasvattajia, jotka ovat laiminlyöneet tämän direktiivin vaatimuksia.

Edellä mainittu yhteisön tuki kattaa 50 prosenttia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teurastus- ja hävittämistoimenpiteiden täytäntöönpanosta aiheutuvista kustannuksista.

2 Lisätään päätöksen 90/424/ETY 4 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3 Edellä olevan 3 artiklan määräyksiä, lukuun ottamatta 2 kohdan neljännen luetelmakohdan ja 5 kohdan toisen luetelmakohdan

([1]) EYVL N:o L 59, 2.3.1989, s. 33

▼B

määräyksiä, noudatetaan, jos direktiivissä 92/117/ETY tarkoitettu zoonoosi puhkeaa, sillä edellytyksellä, että taudin puhkeaminen muodostaa välittömän vaaran kansanterveydelle. Kyseisen edellytyksen täyttyminen todetaan, tehtäessä 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päätös.”

10 artikla

1 Jäsenvaltioiden on toteutettava 1 päivästä tammikuuta 1994 alkaen liitteessä III olevassa I jaksossa salmonellan osalta määrätyt vähimmäistoimenpiteet.

Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 1994 mennessä vahvistettava säännökset, joilla täsmennetään toteutettavat toimenpiteet salmonellan kasvatustiloille pääsyn estämiseksi ottaen huomioon direktiivin 90/539/ETY liitteeseen II sisältyvät periaatteet.

Neuvosto päättää määräenemmistöllä 1 päivään tammikuuta 1995 mennessä komission ehdotuksesta, joka perustuu eläinlääkintäalan tiedekomitean lausuntoon ja tämän direktiivin täytäntöönpanon yhteydessä saatuun kokemukseen, tarvittavista toimenpiteistä salmonellan tutkimiseksi munivien kanojen parvista.

Ennen kyseisten toimenpiteiden toteuttamista jäsenvaltiot voivat perustamissopimuksen määräyksiä noudattaen pitää voimassa kansalliset munivia kanoja koskevat säännöksensä.

2 Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, joka on laadittu 5 ja 6 artiklan sekä 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella, ovatko erityiset torjuntatoimenpiteet muita vakavuudeltaan vastaavia zoonooseja vastaan tarpeellisia.

11 artikla

1 Siltä osin kuin on tarpeen tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komission asiantuntijat voivat suorittaa yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tarkastuksia paikalla. Tätä varten he voivat tarkastamalla edustavan prosenttiosuuden tiloja todeta, noudattavatko jäsenvaltiot tämän direktiivin säännöksiä. Komissio ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle suoritettujen tarkastusten tulokset.

Kyseisen jäsenvaltion on toteutettava tarvittaessa välttämättömiksi osoittautuvat toimenpiteet kyseisten tarkastusten tulosten huomioon ottamiseksi. Jos jäsenvaltio ei toteuta kyseisiä toimenpiteitä, asianmukaisista toimenpiteistä voidaan päättää sen jälkeen, kun tilannetta on tarkasteltu pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa, 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tarkastusten suorittamistavasta ja -tiheydestä, annetaan 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

Tätä direktiiviä sovellettaessa noudatetaan direktiivissä 90/425/ETY [1] säädettyjä suojatoimenpiteitä, jotka koskevat kaupassa suoritettavia eläinlääkärintarkastuksia sisämarkkinoiden toteuttamiseksi.

13 artikla

Yhteisön vertailulaboratoriot, jotka luetellaan liitteessä IV, vastaavat mainitussa liitteessä kuvattujen tehtävien ja velvollisuuksien mukaisesti 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kansallisten vertailulaboratorioiden välisistä yhteyksistä ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta.

[1] EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/496/ETY (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 56)

▼B

14 artikla

1 Hyväksytyksi tuleminen yhteisön luetteloon kolmansista maista tai kolmansien maiden osista, joista peräisin oleva tuonti sallitaan terveyden kannalta, ja luettelossa pysyminen edellyttävät, että kyseinen kolmas maa esittää suunnitelman, jossa täsmennetään maan tarjoamat zoonoosien ja zoonoosien aiheuttajien tarkastuksia koskevat takeet.

Kyseisten takeiden on oltava vaikutukseltaan vähintään vastaavia kuin tässä direktiivissä säädetyt takeet.

Komissio hyväksyy kyseisen suunnitelman 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Samaa menettelyä noudattaen voidaan hyväksyä tässä direktiivissä säädetyt takeet korvaavat takeet, jos ne eivät ole suotuisampia kuin kaupassa noudatetut takeet.

2 Jollei tietyn kolmannen maan suhteen ole tehty 1 kohdan mukaista päätöstä 31 päivään joulukuuta 1995 mennessä, kyseisen maan merkitsemistä 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon on lykättävä 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 Yhteisön asiantuntijat suorittavat yhteisön lainsäädännön mukaisia tarkastuksia sen toteamiseksi, että kolmansien maiden toimivaltaiset viranomaiset panevat suunnitelmat asianmukaisesti täytäntöön.

15 artikla

Neuvosto voi muuttaa tai täydentää liitteitä määräenemmistöllä komission ehdotuksesta.

Erityisesti liitettä III on tarkasteltava uudelleen kyseistä menettelyä noudattaen 1 päivään tammikuuta 1996 mennessä.

16 artikla

1 Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä viipymättä.

▼A1

2 Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

▼B

►A1 3 ◄ a) Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto päättää toimenpiteistä määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole päättänyt toimenpiteistä kolmen kuukauden määräajassa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja soveltaa niitä välittömästi, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

17 artikla

1 Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 1 päivää tammikuuta 1994.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

▼B

2 Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

18 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

LUETTELO 4 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA ZOONOOSEISTA

I — *Mycobacterium bovisin* aiheuttama tuberkuloosi
— Luomistauti ja sen aiheuttajat
— Salmonelloosi ja sen aiheuttajat
— Trikinoosi

II — Kampylobakterioosi
— Ekinokokkoosi
— Listerioosi
— Vesikauhu
— Toksoplasmoosi
— Yersinoosi
— Muut zoonoosit ja niiden aiheuttajat

III — Kaikki muut yhteisössä esiintymättömät zoonoosit ja niiden aiheuttajat.

▼B

LIITE II

PERUSTEET SIIPIKARJAPARVIEN SALMONELLAN TARKKAILUSUUNNITELMIEN LAATIMISEKSI

I Suunnitelmissa on mainittava:

— otettavien näytteiden lukumäärä ja tyyppi,

— otettavien virallisten näytteiden lukumäärä ja tyyppi,

— näytteenottomenetelmät,

— menetelmät näytteiden tutkimiseksi ja zoonoosien aiheuttajien tunnistamiseksi.

II Suunnitelmissa on otettava huomioon seuraavat näytteenottomenettelyjen vahvistamisperusteet:

a) tekijät, jotka saattavat edistää yhden tai useamman zoonoosin leviämistä;

b) kyseisen zoonoosin aikaisempi esiintyminen maassa tai alueella kotieläimissä tai luonnonvaraisissa eläimissä;

c) tiedot kyseessä olevasta eläinkannasta, erityisesti:

— kannan kokonaismäärä,

— kantaryhmän homogeenisyys,

— eläinten ikä,

— eläintuotanto;

d) tilojen ympäristötiedot, erityisesti:

— alueelliset erot,

— karjatiheys,

— yhteydet kaupunkialueisiin,

— yhteydet alueisiin, joilla elää luonnonvaraisia eläimiä;

e) tuotantojärjestelmät, mukaan luettuna:

— voimaperäiset tilayksiköt,

— laajaperäiset tilayksiköt,

— kasvatusjärjestelmät, erityisesti rehutalous ja eläinten terveyden hoito;

f) aikaisempien tunnettujen tapausten ja muiden tietojen perusteella mahdollisesti ilmenevät ongelmat;

g) kyseessä olevan zoonoosin luonteen ja vakavuuden edellyttämä suojaustaso.

▼B

LIITE III

SALMONELLATARKASTUKSET

I jakso

TARKKAILU JA TARKASTUKSET - SALMONELLAN ESIINTYMINEN JALOSTUSPARVISSA

I **Jalostussiipikarjaparvet**

Jalostussiipikarjaparvi käsittää vähintään 250 lintua *(Gallus gallus)*, joita pidetään tai kasvatetaan yhdellä tilalla siitosmunien tuotantoa varten.

II **Salmonellatarkkailu jalostussiipikarjaparvissa**

Hautomoiden tai jalostussiipikarjaparven omistajan tai niistä vastaavan henkilön on omalla kustannuksellaan otatettava näytteet, jotka tutkitaan salmonellan havaitsemiseksi joko hyväksytyssä kansallisessa laboratoriossa tai toimivaltaisen viranomaisen tunnustamassa laboratoriossa noudattaen jäljempänä määrättyjä näytteenoton vähimmäismääriä.

A *Kasvatusparvi*

1 Jalostusta varten kasvatettujen lintujen osalta näytteet on otettava vähintään yhden vuorokauden ikäisistä untuvikoista, neljän viikon ikäisistä linnuista ja nuorista kanoista kaksi viikkoa ennen munintavaiheeseen tulemista.

2 Otettaviin näytteisiin on sisällyttävä:

a) yhden vuorokauden ikäisten untuvikkojen osalta näytteet niiden laatikoiden sisävuorauksesta, joissa ne on toimitettu tilalle, sekä näytteet saapumishetkellä kuolleiksi todetuista untuvikoista

ja

b) kun kyseessä ovat neljän viikon ikäiset linnut tai nuorista kanoista kaksi viikkoa ennen munintavaiheeseen tulemista otettavat näytteet, yhdistetyt ulostenäytteet, joista jokainen muodostuu erillisistä vähintään yhden gramman painoisista tuoreista ulostenäytteistä, jotka on otettu sattumanvaraisesti useammasta kohdasta rakennusta, jossa lintuja pidetään, tai jos linnut pääsevät vapaasti useampaan tilalla olevaan rakennukseen, kustakin tilalla olevasta rakennusryhmästä, joissa lintuja pidetään;

c) erillisten ulostusnäytteiden lukumäärän yhdistettyä ulostusnäytettä varten on oltava:

Rakennuksessa pidettyjen lintujen lukumäärä	Rakennuksesta tai rakennusryhmästä otettavien ulostusnäytteiden lukumäärä
1-24	(sama kuin lintujen lukumäärä, kuitenkin enintään 20)
25-29	20
30-39	25
40-49	30
50-59	35
60-89	40
90-199	50
200-499	55
500 tai enemmän	60

B *Aikuiset jalostussiipikarjaparvet*

1 Kaikista jalostussiipikarjaparvista on otettava näytteet vähintään joka toinen viikko munintavaiheen aikana.

2 Kaikista jalostusparvista, joiden munat toimitetaan haudontakapasiteetiltaan alle tuhannen munan hautomoon, on otettava näytteet tilalla, ja näytteiden on muodostuttava erillisistä tuoreista ulostenäytteistä, joista jokainen painaa vähintään yhden gramman ja jotka on otettu A kohdan 2 alakohdan b alakohdan mukaisesti.

▼B

3 Jalostusparvista, joiden munat toimitetaan haudontakapasiteetiltaan yli tuhannen munan hautomoon, on otettava näytteet hautomossa. Näytteiden on muodostuttava:

a) yhdistetystä mekoniumnäytteestä, joka otetaan 250 hautomoon toimitetuista munista haudotusta untuvikosta kunkin jalostusparven osalta,

tai

b) näytteet 50 kuoren sisälle kuolleesta tai hautomoon toimitetuista munista haudotusta untuvikosta kunkin jalostusparven osalta.

4 Nämä näytteet voidaan ottaa myös jalostusparvista, joissa on alle 250 lintua, joiden munat on toimitettu kokonaishaudontakapasiteetiltaan vähintään tuhannen munan hautomoon.

5 Joka kahdeksas viikko B kohdassa määrätyt näytteet on korvattava virallisilla näytteillä, jotka otetaan 4 alakohdan mukaisesti.

C *Salmonellanäytteiden tutkiminen*

Kaikista rakennuksista otetut näytteet voidaan ryhmitellä määritystä varten.

Määritykset ja kokeet on suoritettava tämän direktiivin 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tunnustettujen menetelmien mukaisesti eläinlääkintäalan tiedekomitean lausunnon jälkeen tai ennen tunnustamista käytännössä hyviksi osoittautuneita niitä kansallisia menetelmiä noudattaen, jotka tarjoavat päätöksessä 89/610/ETY [1] määrätyt takeet.

III **Tulosten ilmoittaminen**

Jos jalostusparvessa todetaan II kohdan mukaisesti suoritetun tarkkailun perusteella esiintyvän *Salmonella enteritidis* tai *Salmonella typhimurium* -tartuntoja, tutkimuksen suorittaneen laboratorion toiminnasta tai tutkimuksen suorittamisesta vastaavan henkilön tai parven omistajan on ilmoitettava tuloksista toimivaltaiselle viranomaiselle.

IV **Tarkkailun perusteella positiivisiksi todettujen parvien tutkiminen**

Kun *Salmonella enteritidiksen* tai *Salmonella typhimuriumin* esiintymisestä on ilmoitettu III kohdan mukaisesti, parvesta otetaan viralliset näytteet ensimmäisten tulosten vahvistamiseksi. Kustakin rakennuksesta, jossa lintuja pidetään, otetaan pistokokeena näyte-erä, jonka lintujen lukumäärä on valittava II kohdan A alakohdan 2 alakohdan c alakohdassa olevan taulukon mukaisesti. Tarkastuksia varten linnut on ryhmiteltävä viiden eläimen eriin, ja erän kaikista linnuista on otettava näytteet maksasta, munasarjasta ja suolesta; kyseisille näytteille on suoritettava salmonellatutkimus määrityksin ja kokein, jotka on tehtävä tämän direktiivin 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistettujen ja tunnustettujen menetelmien mukaisesti tai ennen tunnustamista käytännössä hyviksi osoittautuneita kansallisia menetelmiä noudattaen.

V **Parvia koskevat toimenpiteet, kun tartunta on vahvistettu**

Toimenpiteiden on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

1 Kun *Salmonella enteritidiksen* tai *Salmonella typhimuriumin* esiintyminen rakennuksessa on vahvistettu IV kohdan mukaisesti suoritetun tutkimuksen perusteella, on toteutettava seuraavat toimenpiteet:

a) yhtään lintua ei saa viedä pois kyseisestä rakennuksesta, ellei toimivaltainen viranomainen ole antanut lupaa valvottuun teurastukseen ja hävittämiseen tai teurastukseen toimivaltaisen viranomaisen c alakohdan mukaisesti nimeämässä teurastamossa;

b) kyseisestä rakennuksesta peräisin olevat hautomattomat munat on joko hävitettävä paikalla tai siirrettävä valvotuissa oloissa asianmukaisesti merkittyinä munavalmisteiden käsittelyyn hyväksyttyyn laitokseen, jossa niille suoritetaan direktiivin 89/437/ETY [2] vaatimusten mukainen lämpökäsittely;

c) kaikki jalostusrakennuksessa oleva siipikarja on teurastettava direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevan VI luvun 31 kohdan c alakohdan mukaisesti, ja teurastuspäätöksestä on ilmoitettava teurastamon virkaeläinlääkärille mainitun direktiivin liitteessä I olevan VI luvun 25 kohdan

(1) EYVL N:o L 351, 2.12.1989, s. 34
(2) EYVL N:o L 212, 22.7.1989, s. 87. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/684/ETY (EYVL N:o L 376, 31.12.1991, s. 38)

▼B

a alakohdan mukaisesti, tai eläimet on teurastettava ja hävitettävä siten, että salmonellan leviämisvaara voidaan rajoittaa mahdollisimman vähäiseksi.

2 Kun kaikki linnut on poistettu tiloista, joissa on pidetty *Salmonella enteritidis* tai *Salmonella typhimurium* -tartunnan saaneita parvia, on suoritettava tehokas puhdistus ja desinfiointi, mukaan luettuna lannan ja pehkun hygieeninen hävittäminen paikallisen eläinlääkintäviranomaisen vahvistamia menettelyjä noudattaen, ja uudelleenistutukseen on käytettävä untuvikkoja, jotka täyttävät II kohdan A alakohdan 1 alakohdan vaatimukset.

3 Jos *Salmonella enteritidis* tai *Salmonella typhimurium* -tartunnan saaneiksi vahvistetuista parvista peräisin olevia siitosmunia on edelleen hautomossa, ne on hävitettävä tai ne on käsiteltävä samalla tavoin kuin suuririskinen aine direktiivin 90/667/ETY ([1]) mukaisesti.

VI Edellä 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja 1 päivään lokakuuta 1993 mennessä annettavan eläinlääkintäalan tiedekomitean lausunnon pohjalta:

a) voidaan tunnustaa tilalla suoritettavalle serologiselle tarkastukselle perustuvat tarkkailujärjestelmät, jos ne tarjoavat vastaavat takeet kuin II kohdan A alakohdan 1 alakohdassa, B alakohdan 3 ja 4 alakohdassa ja C alakohdassa tarkoitettu tarkastusjärjestelmä hautomossa;

b) voidaan hyväksyä vaihtoehtoja, kuten antibioottihoito, V kohdan c alakohdassa määrätylle pakkoteurastukselle jalostusparvien osalta;

c) voidaan vahvistaa erityissäännöt geneettisesti arvokkaan aineksen suojaamiseksi.

Tässä luvussa määrättyjä tarkastuksia voidaan tarkistaa 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tieteen tietämyksen kehityksen mukaan.

II jakso

SALMONELLATARKASTUS SIIPIKARJANREHUSEOSTEN LOPPUTUOTANTOVAIHEESSA

Kun tilalla otetaan virallisia näytteitä tai kun epäilyt ovat perusteltuja, voidaan ottaa näytteitä siipikarjan ruokintaan käytetyistä rehuseoksista.

Jos näyte osoittautuu salmonellan suhteen positiiviseksi, toimivaltainen viranomainen suorittaa tutkimuksen:

a) saastuntalähteen tunnistamiseksi erityisesti eri tuotantovaiheissa otettavien virallisten näytteiden avulla;

b) eläinjätteen hävittämistä ja käsittelyä koskevien, erityisesti direktiivissä 90/667/ETY vahvistettujen sääntöjen ja tarkastusten noudattamisen tarkastamiseksi;

c) hyviä valmistustapoja koskevien menettelyjen määrittelemiseksi ja tunnustettujen menettelytapojen noudattamisen varmistamiseksi.

([1]) Neuvoston direktiivi 90/667/ETY, annettu 27 päivänä marraskuuta 1990, eläinlääkintäsäännöistä eläinjätteen hävittämisessä, käsittelyssä ja markkinoille saattamisessa sekä taudinaiheuttajien ehkäisemisestä eläin- ja kalaperäisissä rehuissa sekä direktiivin 90/425/ETY muuttamisesta (EYVL N:o L 363, 27.12.1990, s. 51)

▼B

LIITE IV

I LUKU

LUETTELO YHTEISÖN ZOONOOSIEN VERTAILULABORATORIOISTA [a]

I Zoonoosien epidemiologia

Institut für Veterinärmedizin
(Robert von Ostertag-Institut)
Postfach 33 00 13
Thielallee 88/92
D-1000 Berlin (Saksan liittotasavalta)

II. Salmonellat

Rijksinstituut voor de Volksgezondheid
Postbus 1
NL-3720 BA Bilthoven (Alankomaat)

II LUKU

YHTEISÖN VERTAILULABORATORION TEHTÄVÄT JA TOIMIVALTUUDET

1 Edellä I luvussa tarkoitettujen yhteisön vertailulaboratorioiden tehtävänä on:

— tietojen toimittaminen määritysmenetelmistä ja vertailukokeista kansallisille vertailulaboratorioille,

— kansallisten vertailulaboratorioiden soveltamien ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen menetelmien yhteensovittaminen järjestämällä erityisesti vertailukokeita,

— uusia määritysmenetelmiä koskevan tutkimuksen yhteensovittaminen ja tiedottaminen alan kehityksestä kansallisille vertailulaboratorioille,

— koulutus- ja täydennyskoulutuskurssien järjestäminen kansallisten vertailulaboratorioiden henkilökunnalle,

— teknisen ja tieteellisen avun toimittaminen komission yksiköille, erityisesti jos jäsenvaltioiden välillä on kiistaa määritysten tuloksista.

2 Yhteisön vertailulaboratorioiden on varmistettava seuraavien toimintaedellytysten ylläpitäminen:

— niillä on oltava koulutettu henkilökunta, jolla on riittävä tietämys zoonoositutkimuksissa käytettävistä teknisistä menetelmistä,

— niillä on oltava tarvittavat välineet, laitteet ja aineet 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien suorittamiseksi,

— niillä on oltava asianmukainen hallintorakenne,

— niiden on varmistettava, että henkilökunta noudattaa luottamuksellisuutta tiettyjen aiheiden, tulosten tai tiedonantojen suhteen,

— niillä on oltava riittävä tietämys kansainvälisistä standardeista ja käytännöistä.

[a] Sanotun kuitenkaan rajoittamatta sitä, mitä on säädetty luomistaudin, tuberkuloosin ja vesikauhun vertailulaboratorioista.